

باسمه تعالی

گزارش تمرین دوم درس پردازش تصویر

پاییز 1400

دانشگاه صنعتی شریف

تمرین اول:

Sharpening

(الف)

```
def unsharp_mask(img):  
    alpha = 2  
    kernel = gaussian_filter_maker(9,3)  
    # k2=255*kernel  
    k=kernel-np.min(kernel)  
    k/=np.max(k)  
    k=(255*k).astype(np.uint8)  
    c= cv2.merge((k,k,k))  
    row,col,h=c.shape  
    c = cv2.resize(c, (40*row,40*col), interpolation=cv2.INTER_AREA)  
  
    cv2.imwrite('res01.jpg',c)  
  
    img_smooth = cv2.filter2D(img, -1, kernel).astype(np.float64)  
    cv2.imwrite('res02.jpg', img_smooth)  
    img_minus = (img - img_smooth).astype(np.float64)  
    print(np.mean(img_minus))  
    cv2.imwrite('res03.jpg', img_minus)  
    img_final = (img + alpha * img_minus)  
    cv2.imwrite('res04.jpg',img_final)
```

در این قسمت ابتدا ماتریس گاوسی مربوطه با سایز و انحراف معیار مورد نظر در تابع `gaussian_filter_maker` ساخته میشود که در ادامه شرح داده خواهد شد.

در اینجا بنده از ماتریس گاوسی سایز 9 در 9 و سیگمای 3 استفاده کرده ام.

سپس برای نشان دادن فیلتر انرا منهای کوچکترین درایه ان کرده تا کوچک ترین درایه صفر شود سپس تقسیم بر ماکزیمم درایه های ان کرده تا در بازه 0 و 1 اسکیل شود و سپس در 255 ضرب شده و همچنین 40 برابر ریسایز شده یعنی هر پیکسل ان در 40 پیکسل در 40 پیکسل نمایش داده شده .

سپس عکس اسموٹ شده با استفاده از ماتریس گاوسی بدست آورده و آنرا ذخیره میکنیم. اکنون عکسی که حاوی جزئیات است را با کم کردن عکس اسوٹ شده از عکس اصلی بدست میاوردیم و ذخیره میکنیم .

و در نهایت نیز با استفاده از ضریب الفا که در اینجا بنده انرا 2 در نظر گرفته ام با عکس اصلی جمع میکنیم تا عکس شارپ شده بدست آید.

```
def gaussian_filter_maker(ker_size, sigma):
    res=np.zeros((ker_size, ker_size))
    mean =(ker_size//2)
    for i in range(ker_size):
        for j in range(ker_size):
            res[i,j]=np.exp(-((i-mean)**2+(j-mean)**2)/(2*sigma**2))
    res = res / np.sum(res)
    return res
```

در اینجا تابع سازنده ماتریس گاوسی را مشاهده میکنیم که با دادن سایز ماتریس و سیگما یا همان انحراف معیار ماتریس گاوسی را بدست آورده و همچنین انرا تقسیم بر جمع درایه های آن کرده تا باعث افزایش اینتنتسیتی پیکسل ها نشود .

(ب)

```
def laplacian(img):
    k=4
    kernel = la(15,1)

    show=kernel-np.min(kernel)
    show=show/np.max(show)

    n=kernel-np.mean(kernel)
    # normalized_v = n / np.sqrt(np.sum(n ** 2))
    print(255*show)
    row, col = show.shape
    show = cv2.resize(show, (40 * row, 40 * col), interpolation=cv2.INTER_AREA)
    cv2.imwrite('res05.jpg', 255*show)
    lap_img=cv2.filter2D(img,-1,n).astype(np.float64)

    lap_img2=lap_img-np.min(lap_img)
    lap_img2/=np.max(lap_img2)
    # print(lap_img)
    cv2.imwrite('res06.jpg', 255*lap_img2)
    img_final=(img-k*lap_img).astype(np.float64)
    cv2.imwrite('res07.jpg', img_final)
```

در این بخش همانطور که مشاهده میکنید که ابتدا ماتریس لاپلاسین گاوسی با سایز 15 در 15 و سیگمای 1 در تابع la ساخته میشود که در ادامه شرح داده خواهد شد. دقت کنید که در این ماتریس بنده میانگین پیکسل های کرنل لاپلاسین گاوسی را از آن کم کردم تا جمع درایه های آن برابر صفر شود. به دلیل شهودی که داشتیم و مشاهده کردم نتایج بهتری دارد و باعث روشنی زیاد عکس نمیشود.

سپس برای نشان دادن ماتریس لاپلاسین گاوسی انرا منهای کوچکترین درایه کرده تا کوچک ترین درایه 0 شود و تقسیم بر درایه ماکزیمم کرده تا در بازه 0 و 1 اسکیل شود سپس در 255 ضرب کرده تا در بازه 255 اسکیل شود . و همچنین انرا ریسایز کرده تا بزرگتر شود و سپس ذخیره میکنیم.

اکنون انرا روی عکس اصلی کانوالو کرده تا عکس lap_img بدست آید. سپس برای اسکیل کردن ان در بازه 255 نیز به مانند قبل اعمالی را انجام میدهیم و سپس ذخیره میکنیم. دقت کنید این بحث اسکیل کردن تنها برای نشان دادن عکس است و در ادامه مراحل ماتریس و یا عکس اورجینال استفاده میشود.

و در نهایت با کم کردن ضریبی از lap_img از عکس اصلی به عکسی شارپ شده میرسیم که در اینجا ضریب یا k برابر 4 است.

```
def la(ker_size, sigma):
    res = np.zeros((ker_size, ker_size))
    mean = (ker_size // 2)
    for i in range(ker_size):
        for j in range(ker_size):
            res[i, j] = (((i - mean) ** 2 + (j - mean) ** 2 - 2 * sigma ** 2) / (2 * 3.14 * np.power(sigma, 6))) * \
                np.exp(-((i - mean) ** 2 + (j - mean) ** 2) / (2 * sigma ** 2)) - (1 / (3.14 * np.power(sigma, 4))))
    # res = res / np.sum(res)
    return res
```

در نهایت در تابع la ماتریس لاپلاسین گاوسی با سایز کرنل و سیگما ساخته میشود روند ساخت ان همانند اسلاید های درس است و از همان فرمول استفاده شده.

(ج)

```
def fourier_1(img):
    fimg_b = go_to_freq_domain(img[:, :, 0])
    fimg_g = go_to_freq_domain(img[:, :, 1])
    fimg_r = go_to_freq_domain(img[:, :, 2])

    mask = gaussian_filter_fourier(75, (img.shape[0], img.shape[1]))

    k = 0.6
    mask_img_b = k * (fimg_b * mask) + fimg_b
    mask_img_g = k * (fimg_g * mask) + fimg_g
    mask_img_r = k * (fimg_r * mask) + fimg_r

    simg_b = go_to_special_domain(mask_img_b)
    simg_g = go_to_special_domain(mask_img_g)
    simg_r = go_to_special_domain(mask_img_r)
```

همانگونه که در عکس مشاهده میکنید ابتدا با استفاده از تابع `go_to_freq_domain` 3 کانال عکس را به دامنه فرکانس میبریم .

سپس با استفاده از تابع `gaussian_filter_fourier`

$$\text{Gaussian: } H(u,v) = 1 - e^{-\frac{D^2(u,v)}{2D_0^2}}$$

تابع فوق را ایمپلمنت میکنیم و `mask` را بدست آورده و روی هر سه کانال کانوالو کرده در ضریب `k` که برای بنده 0.6 مناسب بوده با عکس اصلی در دامنه فرکانس جمع کرده و سپس با استفاده از تابع `go_to_special_domain` عکس هارا به دامنه مکان برمیگردانیم. که توابع ذکر شده جلو تر توضیح داده خواهند شد.

```
def go_to_freq_domain(img):  
    im_fft = np.fft.fft2(img)  
    shifted_image = np.fft.fftshift(im_fft)  
  
    return shifted_image  
  
def go_to_special_domain(img):  
    fil_im_ishifted = np.fft.ifftshift(img)  
    fil_im = np.fft.ifft2(fil_im_ishifted)  
    fil_im = np.real(fil_im)  
  
    return fil_im
```

این دو تابع برای تبدیل میان دو کانال هستند که ابتدا تبدیل کننده به دامنه فرکانس ابتدا تبدیل شده و بعد شیفیت پیدا کرده و در دومی که به دامنه مکان میبرد ابتدا شیفیت اینورس داشته سپس برمیگردانیم.

```
def gaussian_filter_fourier(D0,dim):  
    res = np.ones(dim)  
    p=np.zeros(dim)  
    mean_x=dim[0]//2  
    mean_y = dim[1] // 2  
    for i in range(dim[0]):  
        for j in range(dim[1]):  
            p[i,j]=np.exp(-((i-mean_x)**2+(j-mean_y)**2)/(2*D0**2))  
    res=res-p  
    # cv2.imwrite('j.jpg',255*res)  
    return res
```

تابع فوق تابع ذکر شده در اسلاید را میسازد و پارامتری که بنده به ان دادن به عنوان فاصله 75 بود و با همان فرمول ساخته میشود .

```
mfb1 = np.abs(mask_img_b)
mfg1 = np.abs(mask_img_g)
mfr1 = np.abs(mask_img_r)
mfb1 = np.log(mfb1)
mfg1 = np.log(mfg1)
mfr1 = np.log(mfr1)
mfb1 -= np.min(mfb1)
mfg1 -= np.min(mfg1)
mfr1 -= np.min(mfr1)

mfb1 /= np.max(mfb1)
mfg1 /= np.max(mfg1)
mfr1 /= np.max(mfr1)
d = cv2.merge((mfb1,mfg1,mfr1))

new_image=cv2.merge((simg_b,simg_g,simg_r))

fb1=np.abs(fimg_b)
fg1 = np.abs(fimg_g)
fr1 = np.abs(fimg_r)
fb1=np.log(fb1)
fg1=np.log(fg1)
fr1=np.log(fr1)
fb1-=np.min(fb1)
fg1-=np.min(fg1)
fr1-=np.min(fr1)

fb1/=np.max(fb1)
fg1/=np.max(fg1)
fr1/=np.max(fr1)
c=cv2.merge((fb1,fg1,fr1))
cv2.imwrite('res08.jpg',255*c)
cv2.imwrite('res09.jpg',255*mask)
cv2.imwrite('res10.jpg',255*d)
cv2.imwrite('res11.jpg',new_image)
```

همانگونه که مشاهده میکنید برای نشان دادن تبدیل فوریه شده عکس ابتدا لگاریتم انرا محاسبه کرده سپس برای قرار گرفتن در رنج 255 برای نشان دادن همانند قسمت های قبل منهای مینیمم و تقسیم بر ماکزیمم و در نهایت در 255 ضرب تا در بازه 0 تا 255 اسکیل شده .

(د)

```

def fourier_2(img):
    fimg_b = go_to_freq_domain(img[:, :, 0])
    fimg_g = go_to_freq_domain(img[:, :, 1])
    fimg_r = go_to_freq_domain(img[:, :, 2])

    filter = np.zeros((img.shape[0], img.shape[1]), dtype=np.float64)

    p=img.shape[0] / 2
    p2=img.shape[1] / 2
    for i in range(img.shape[0]):
        for j in range(img.shape[1]):
            filter[i][j] = (i-p)**2+(j-p2)**2

    k=0.0000008

    filter=4*3.14*3.14*(filter)

    mask_img_b=filter*fimg_b
    mask_img_g = filter * fimg_g
    mask_img_r = filter * fimg_r

    simg_b=go_to_special_domain(mask_img_b)
    simg_g = go_to_special_domain(mask_img_g)
    simg_r = go_to_special_domain(mask_img_r)

    new_image=cv2.merge((simg_b,simg_g,simg_r))

```

همانگونه که مشاهده میکنید ابتدا با استفاده از توابع قسمت قبل سه کانال عکس را به دامنه فرکانس میبریم سپس فیلتری میسازیم که درایه های آن عبارت زیر باشد و سپس آنرا در عکس اصلی ضرب کرده :

$$[4\pi^2(u^2 + v^2) F]$$

پس از ضرب آن با عکس آنرا به دامنه مکان میبریم و عکسی که جزئیات به همراه دارد بدست می آید.

```

im=img.astype(np.float64)
im=im+k*new_image

c=cv2.merge((np.abs(mask_img_b),np.abs(mask_img_g),np.abs(mask_img_r)))
cv2.imwrite('res12.jpg',3*np.log(c))

new_image-=np.min(new_image)
new_image/=np.max(new_image)

cv2.imwrite('res13.jpg',255*new_image)
cv2.imwrite('res14.jpg',im)

```

انرا با ضریب ذکر شده با تصویر جمع میکنیم و عکس شارپ شده بدست می آید.
و دقت کنید برای نشان دادن عکس بدست آمده در هر مرحله از همان روش پیشین استفاده شده .
و در نهایت برنامه را اجرا کردیم :

```

unsharp_mask(img)
laplacian(img)
fourier_2(img)
fourier_1(img)

```

و در نهایت جدول مد نظر سوال:

پارامتر	مقدار
مقدار الفا در قسمت الف	2
مقدار انحراف معیار در قسمت الف	3
انحراف معیار در قسمت ب	1
مقدار k در قسمت ب	4
مقدار k در قسمت ج	0.6
مقدار k در قسمت د	0.0000008

سوال 2:

Template Matching

```
img=cv2.imread('Greek-ship.jpg').astype(np.float64)
patch=cv2.imread('patch.png').astype(np.float64)
```

ابتدا عک های مورد نیاز را لود کرده

```
k=1

s=3*patch.shape[0]//8
h=3*patch.shape[1]//8
th=0.3

size = 0.2
m=[]

while size <= 0.6:

    resized = cv2.resize(patch, (0, 0), fx=size, fy=size - 0.018)

    f = k * NCC(img[:, :, 0], resized[:, :, 0])
    f2 = k * NCC(img[:, :, 1], resized[:, :, 1])
    f3 = k * NCC(img[:, :, 2], resized[:, :, 2])
    a = np.where((f > th + 0.15) & (f2 > th) & (f3 > th))
    m += list(zip(*a))
    size += 0.1

l=[]
p=[]
for i in m:
    check_dist(i[1], i[0])
```

در اینجا ابتدا در سایز های متفاوت عکس میله را ریسایز کرده تا در صورتی که میله هایی با سایز های متفاوت در تصویر بود تشخیص داده شود. بداین منظور تابع NCC رو روی هر سه کانال عکس زده که تابع NCC در جلوتر توضیح داده خواهد شد.

سپس ترش هولدی قرار میدهیم تا نقاطی که در عکس جدید ساخته شده توسط NCC مقدار بیشتری از 0.3 داشتند که البته این مقدار به طور تجربی برای کانال آبی بیشتر بوده نقاطی که این ویژگی را دارند در a ریخته و سپس جفتی هایی از نقاط بدست آمده بدست می اوریم.


```

6  l=[]
7  p=[]
8  for i in m:
9      check_dist(i[1], i[0])
10
11
12
13  for i in range(len(l)):
14      a = random.randint(0, 255)
15      b = random.randint(0, 255)
16      c = random.randint(0, 255)
17      g=int(cal_average(p[i]))
18      cv2.rectangle(img, pt1=(l[i] - h, g - s), pt2=(l[i] + h, g + s), color=(a, b, c), thickness=5)
19
20  cv2.imwrite('res15.jpg',img)
21
22

```

سپس تابع `check_dist` که میسجد ایا فاصله دو نقطه از هم از حدی کمتر است به عبارتی رئوس یک مستطیل لوکال را میابد که همان نقاط اطراف یک میله است .

```

def check_dist(d,y):
    for i in range(len(l)):
        if abs(d-l[i])<17:
            p[i].append(y)
            return False
    l.append(d)
    f=[]
    f.append(y)
    p.append(f)
    return True

```

تابع `check dist` یک دسته از نقاط نزدیک یکدیگر پیدا میکند اگر نقطه جدید در فاصله 17 پیکسلی هیچ یک از نقاط ذکر شده نبود به نقاط به عنوان نقطه ای جدید اضافه می شود. در واقع نقاط را به اساس میزان ایکس آنها طبقه بندی میکند ان نقاطی که مقدار ایکس آنها در فاصله کمتر از 17 از یکدیگر بود در یک دسته قرار میگیرند و در نهایت بین این نقاط میانگین گرفته و برای مرکزیت مستطیل رسم شده مورد استفاده قرار خواهد گرفت

```
def NCC(img_patch):
    g_tilda=patch-np.mean(patch)
    eye=np.ones((patch.shape[0], patch.shape[1]), dtype='float64')
    im=cv2.filter2D((img-np.mean(img))-1,
                    (patch-np.mean(patch)))/(np.sqrt(np.sum(g_tilda*g_tilda)*
                    cv2.filter2D((img-np.mean(img))*(img-np.mean(img))-1*eye)))

    return np.abs(im)
```

در تابع NCC نیز با استفاده از فرمول NCC موجود در اسلاید ها انجام شده .

سوال 3:

Homography and Image Warping

```
import numpy as np
import cv2
img=cv2.imread('books.jpg')
#
b1=np.array([[666, 207],
             [379, 104],
             [317, 284],
             [601, 389]])
b2=np.array([[364, 743],
             [412, 467],
             [205, 428],
             [152, 710]])
b3=np.array([[811, 968],
             [623, 668],
             [422, 794],
             [610, 1098]])
```

ابتدا همانگونه که مشاهده میکنید عکس کتاب هارا لود کرده سپس نقطه گوشه ای کتا هارا به صورت پاد ساعتگرد از نقطه شمال غربی شروع کرده و مقدار دهی میکنیم

```
def ma(b1):
    w=0
    h=0
    p = b1[0,:] - b1[1,:]
    h = np.linalg.norm(p)
    p = b1[1,:] - b1[2,:]
    w=np.linalg.norm(p)

    mat, _ = cv2.findHomography(np.array([[0, 0], [0, h-1], [w-1, h-1], [w-1, 0]]), b1, cv2.RANSAC, 5.0)

    print(mat)

    img2=np.zeros((int(h),int(w),3))
```

با محاسبه نرم بردار اختلاف نقاط در واقع سائز ابعاد کتاب هارا بدست آورده و ماتریسی خالی به این طول و عرض به نام img2 ساخته که در ادامه با آن کار میکنیم.

سپس با استفاده از تابع آماده findHomography یک ماتریس پیدا میکنیم که نقاط گوشه عکس جدید که مشخص هستند با توجه به ابعاد کتاب پیدا کرده . ماتریس مورد نظر برای کتاب های The discrete fourier و combination and graph theory و Foundation of Image Science به ترتیب برابر خواهد بود با :

```
"C:\Users\NoteBook TANDIS\PycharmProjects\exe23\venv\S
[[-3.20319790e-01 -9.25211517e-01  6.66000000e+02]
 [ 9.75865334e-01 -3.33658668e-01  2.07000000e+02]
 [ 3.81165756e-05  5.04137029e-05  1.00000000e+00]]
(380, 608)
[[-1.02848649e+00  1.98621223e-01  3.64000000e+02]
 [-2.37931609e-01 -9.58515116e-01  7.43000000e+02]
 [-1.13408887e-04  6.47238782e-05  1.00000000e+00]]
(420, 560)
[[-8.75358832e-01 -5.16867760e-01  8.11000000e+02]
 [ 5.06243408e-01 -8.32982216e-01  9.68000000e+02]
 [-4.01393448e-05  2.51211548e-05  1.00000000e+00]]
(474, 708)
```

اکنون داریم:

```

for k in range(3):
    for i in range(int(w)):
        for j in range(int(h)):
            a= np.transpose(np.array([i,j,1]).astype(np.float32))
            b=np.matmul(mat,a)
            b=b/b[2]
            fl=np.floor((b/b[2]))
            d=b-fl
            fl=fl.astype(np.uint)

            img2[j,i,k]=((1-d[0])*(1-d[1])*img[fl[1],fl[0],k]+
                           (1-d[0])*(d[1])*img[fl[1]+1,fl[0],k]+
                           (d[0])*(1-d[1])*img[fl[1],fl[0]+1,k]+
                           (d[0])*(d[1])*img[fl[1]+1,fl[0]+1,k]).astype(np.uint8)

row,col,h= img2.shape
dim=(2*col,2*row)
print(dim)

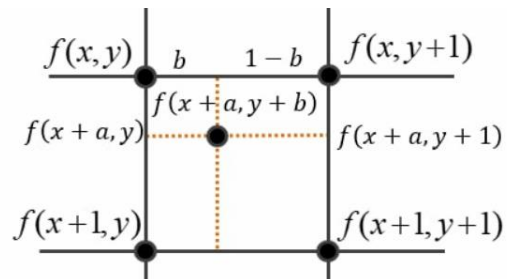
return img2

```

اکنون به ازای پیکسل‌های موجود در عکس جدید ماتریس‌های بدست آمده در هر کتاب را در هر بردار از موقعیت پیکسل در عکس جدید ضرب میکنیم تا موقعیت تقریبی آن در عکس اولیه را بدهد البته دقت شود که با تقسیم کردن بردار بدست آمده بر درسه سوم آن آنرا تبدیل به 1 کرده تا استاندارد باشد .

اکنون با توجه به اینکه موقعیت بدست آمده تقریبی است آنرا با توجه به الگوریتم مطرح شده در اسلایدها درونیابی میکنیم :

$$\begin{aligned}
 f(x+a, y+b) = & \\
 & (1-b)(1-a)f(x,y) + \\
 & a(1-b)f(x+1,y) + \\
 & b(1-a)f(x,y+1) + \\
 & abf(x+1,y+1)
 \end{aligned}$$

با انجام این کار دیگر تصویر نویز ندارد و اسموث تر میشود.

```

import cv2
import numpy as np
import math
img_near=cv2.imread('res19-near.jpg')
img_far=cv2.imread('res20-far.jpg')
row,col,h= img_near.shape
dim=(col,row)
img_far = cv2.resize(img_far, dim, interpolation=cv2.INTER_AREA)

near = np.array([
    (647, 929),
    (1105, 921),
    (873, 1173),
])

# far
far = np.array([
    (691, 777),
    (1080, 779),
    (884, 1001),
])

t_mat, _ = cv2.estimateAffine2D(near, far)

img_near = cv2.warpAffine(img_near.astype(np.float64), t_mat, img_far.shape[:2][::-1], flags=cv2.INTER_LINEAR, borderMode=cv2.BORDER_REFLECT)
cv2.imwrite('res21-near.jpg',img_near)
cv2.imwrite('res22-far.jpg',img_far)

```

همانطور که مشاهده میکنید ابتدا عکس ها را لود کرده سپس عکس دور را به اندازه سایز عکس نزدیک ریسایز کرده البته این کار دلخواه است و برعکس آن نیز میتواند باشد. سپس نقاط متناظر را در دو تصویر مشخص کرده ایم که میبایست بر هم منطبق شوند .

نقاط عبارتند از به ترتیب چشم چپ چشم راست و نوک بینی. سپس با استفاده از تابع `estimateAffine2D` ماتریس مشخص را میابیم سپس ماتریس بدست آمده را روی عکس نزدیک اثر میدهیم دقت کنید بعضی از نقاط از تصویر خارج میشوند هنگام وارپ کردن مثلا ممکن است قسمت هایی از عکس نزدیک نباشند به این منظور از `cv2.border_REFLECT` استفاده شده تا به صورت اینه ای آن نواحی را پر کند.و در نهایت این دو عکس بدست آمده که حاصل از ریسایز کردن و وارپ کردن است را ذخیره میکنیم .

```

lowsigma = 36
highsigma = 50

lowpass_filter = gauss_filter(img_far.shape[:2], lowsigma)
highpass_filter = 1 - gauss_filter(img_near.shape[:2], highsigma)

I

fimg_b=go_to_freq_domain(img_far[:, :, 0])
fimg_g = go_to_freq_domain(img_far[:, :, 1])
fimg_r = go_to_freq_domain(img_far[:, :, 2])

nimg_b=go_to_freq_domain(img_near[:, :, 0])
nimg_g = go_to_freq_domain(img_near[:, :, 1])
nimg_r = go_to_freq_domain(img_near[:, :, 2])
nn=cv2.merge((np.abs(nimg_b), np.abs(nimg_g), np.abs(nimg_r)))
mm=cv2.merge((np.abs(fimg_b), np.abs(fimg_g), np.abs(fimg_r)))
cv2.imwrite('res23-dft-near.jpg', show_func(nimg_b, nimg_g, nimg_r))
cv2.imwrite('res24-dft-far.jpg', show_func(fimg_b, fimg_g, fimg_r))
cv2.imwrite('res25-highpass-r.jpg', 255*highpass_filter)
cv2.imwrite('res26-lowpass-s.jpg', 255*lowpass_filter)

```

اکنون همانطور که پیداست با استفاده از سیگمای فیلتر ههای پس و لو پس فیلتر های مربوطه را هم سائز عکس ها میسازیم با استفاده از تابع gauss_filter که در ادامه توضیح داده میشود.

سیگمای فیلتر های پس یا همان r برابر 50 و سیگمای فیلتر لو پس یا همان s نیز برابر 36 است.

سپس عکس هارا با همان توابع که در سوال 1 درباره انها توضیح داده شد به دامنه فرکانس میبریم این کار را برای هر دو عکس انجام میدهیم.

و با استفاده از تابع show_func که برای نشان دادن تصویر است و در ادامه در مورد ان صحبت میشود عکس های مربوط به فیلتر های پس لو پس و عکس ها در دامنه فرکانس را ذخیره میکنیم.

```

img_nb=fimg_b*lowpass_filter
img_ng=fimg_g*lowpass_filter
img_nr=fimg_r*lowpass_filter

img_nb1=nimg_b*highpass_filter
img_ng2=nimg_g*highpass_filter
img_nr3=nimg_r*highpass_filter

I

cv2.imwrite('res27-highpassed.jpg', show_func2(img_nb1, img_ng2, img_nr3))
cv2.imwrite('res28-lowpassed.jpg', show_func2(img_nb, img_ng, img_nr))

```

اکنون فیلتر ها را بر تصاویر دور و نزدیک اعمال میکنیم با توجه به اینکه میخواهیم تصویر نزدیک باشد جزئیات آن را داشته باشیم پس از های پس و برای دیگری دقیقاً برعکس را انجام میدهیم. و با استفاده از تابع `show_func` عکس مربوط به تصویر های پس و لو پس شده را ذخیره میکنیم.

```
img_nb=img_nb+img_nb1
img_ng=img_ng+img_ng2
img_nr=img_nr+img_nr3
cv2.imwrite('res29-hybrid.jpg', show_func(img_nb, img_ng, img_nr))

I

simg_b=go_to_special_domain(img_nb)
simg_g = go_to_special_domain(img_ng)
simg_r = go_to_special_domain(img_nr)

n=cv2.merge((simg_b, simg_g, simg_r))
cv2.imwrite('res30-hybrid-near.jpg', n)
n2= cv2.resize(n, (int(0.05*n.shape[1]), int(0.05*n.shape[0])), interpolation=cv2.INTER_AREA)

cv2.imwrite('res31-hybrid-far.jpg', n2)
```

و سپس عکس هارا با یکدیگر جمع میکنیم دقت کنید این جمع وزن دار است به دلیل آنکه از فیلتر های پس و لو پس گاوسی استفاده شده اگر این دو فیلتر را مشاهده کنیم میبینیم که 1 مطلق به 0 مطلق نیستند بلکه بین 0 و 1 به صورت fade مانند جابجا میشوند. و عکس مورد نظر در حوزه فرکانس را ذخیره میکنیم در نهایت نیز عکس را به حوزه مکان میبریم و ذخیره کرده همچنین عکس مورد نظر را 95 درصد کوچک کرده و ذخیره میکنیم تا تصویری که قرار است از دور دیده شود نیز مشخص شود.

```
def gauss_filter(dims, sigma):
    res = np.zeros(dims)
    mio = np.array(dims) / 2
    for loc in np.ndindex(dims):
        temp = np.array(loc) - np.array(mio)
        res[loc] = math.exp(-((temp * temp).sum()) / sigma ** 2 / 2) / (2 * math.pi * sigma ** 2)
    return res / res.max()
```

تابع `gauss_filter` در واقع فیلتر را با استفاده از فرمول های ذکر شده در اسلاید ها میسازد در حالت عادی فیلتر لوپس ولی اگر 1 را منهای آن کنیم فیلتر های پس پیدا میشود.

```

def show_func(mask_img_b, mask_img_g, mask_img_r):
    mfb1 = np.abs(mask_img_b)
    mfg1 = np.abs(mask_img_g)
    mfr1 = np.abs(mask_img_r)
    mfb1 = np.log(mfb1)
    mfg1 = np.log(mfg1)
    mfr1 = np.log(mfr1)
    mfb1 -= np.min(mfb1)
    mfg1 -= np.min(mfg1)
    mfr1 -= np.min(mfr1)

    mfb1 /= np.max(mfb1)
    mfg1 /= np.max(mfg1)
    mfr1 /= np.max(mfr1)
    return 255*cv2.merge((mfb1, mfg1, mfr1))

def show_func2(mask_img_b, mask_img_g, mask_img_r):
    mfb1 = np.abs(mask_img_b)
    mfg1 = np.abs(mask_img_g)
    mfr1 = np.abs(mask_img_r)
    mfb1 = np.log(mfb1)
    mfg1 = np.log(mfg1)
    mfr1 = np.log(mfr1)

    mfb1 /= np.max(mfb1)
    mfg1 /= np.max(mfg1)
    mfr1 /= np.max(mfr1)
    return 255*cv2.merge((mfb1, mfg1, mfr1))

```

و توابع `show_func` نیز برای نشان دادن در حوزه فرکانس هستند چرا که در حوزه فرکانس عدد ها بسیار بزرگ و قابل نمایش نیستند لذا ابتدا مگنitud آنها را محاسبه سپس از آن لگاریتم گرفته تا کوچک شوند سپس کوچک ترین درایه آنان را برابر صفر قرار داده و بعد تقسیم بر درایه ماکزیمم کرده تا بین 0 و 1 رنج شود و سپس در 255 ضرب تا در بازه 0 تا 255 که قابل نمایش است اسکیل شود .